

Горан ПЕТРОВИЋ

ЧОВЕК НИЈЕ ПТИЦА

Боже, сажежи Сатана, јер је то његово дело. Боже, спржи га црног, да не гура људе у пропаст. Боже, уклони свог отпадника, далеко му био траг и смрад.

И не може другачије бити, него да је то било Сатаново дело. Јадни је Кузма сишао с ума. А био је миран, самотан и у сваку руку прав човек. Све је имао. Истина, женио се није, али мора да је тако и сам хтео. Цео је живот провео предано радећи. Ни словом се тај није жалио, камоли речју. Имао је да поједе и попије, управник га није мрзео, из вароши се није мицао, али је у њој за пристојна човека важио. Ничим се Кузма није истицао, осим тим да му је све потаман.

Како ли се догоди да Сатан пронађе баш таквог човека? Што не залуде неку хуљу? Ко ће сада акта краснописом преписивати? И, како то да цео човек, тако ваљан, за један дан пропадне? Ево, два прста укрштамо, када се тога сетимо. Пиј Сатане! Од нас се уклони!

Туга је жива што се све збило тако, наједном, ни за праву причу нема. У пет је још радио. У шест је лулу напунио херцеговцем, крупно резаним. Онда се у прозор загледао. Затим му је на ум пала мисао да је птица. Сам му је ђаво то послао. Кузми лично такво што никада не би легло на памет. Птица?! Па он је сасвим озбиљан човек био.

Тада је лулу угасио, фасциклу затворио и кроз одшкринут прозор прхнуо. Можда би се од те лудости и одвојио, да се није из неба вратио. Кљуцајући и шеткајући се по дасци, у канцеларији је видео неког човека како пуши лулу и предано преписује акта. Затим је онај човек устао и затворио прозор. Птица је раширила крила и винула се пут неба. Човек је гледао кроз стакло, вукао херцеговац и очајнички гризао камиш луле, пратећи како она слободно лети, и лети, и лети...

Једва смо му лулу из уста извадили. Само је очима колутао. То онај Кузма није био. Једино је знао да каже: »Птица! Оде птица!« Уз све то се и смејао, али некако много весело, како никада није чинио.

Сатан га после до смрти није пустио. По боговетни дан је суве мрвице од хлеба по парку просипао и сам са собом причао: »Лети Кузма! Лети птицо!« То онај човек није био. И управник га је жалио.

Цела варош прсте укршта. Боже саклони, у птице се не претварамо. Једемо и пијемо, добро живимо, не летимо.